

“ACCIO” al Jutjat

El divendres passat a la tarda va tenir lloc a la Secretaria del Jutjat Municipal un acte previ de conciliació, entre el nostre **Director** i el Procurador dels Tribunals **D. Josep Vallbona**, poderdant del primer oficial de secretaria del nostre Municipi **D. Nicolau Godina**, el qual va sentir-se ofès i injuriat en la seva pundo-norositat i honorabilitat en el càrrec que actualment ostenta, per una nota publicada en el número 8, pàgina 9, primera columna.

|| Panorama Polític ||

El problema previ de Catalunya

Aquests darrers sis anys d'estancament i de retrocés aparent en la marxa sempre ascendent dels po-

bles vers són millorament i la seva llibertat, si és que resten esclaus, han tingut la virtut de confirmar aquelles paraules de Pi i Margall, que venen a dir, si la memòria no ens traeix, el següent: «Quan l'humanitat sembla recular, no fa més que prendre força per donar un salt més gran endavant». Aquest pas endavant quan sembla que es reula, l'hem pogut constatar en els homes de la nostra terra — i per què negar-ho! — que hem d'agrair-ho, encara que sembli una paradoxa, a la dictadura del general Primo de Rivera.

El nostre poble amb les seves U. P. i els seus sometents espiritualment uniformats, semblava centralitzar-se en comptes de seguir per el camí que mena a la definició i per tant a la llibertat.

Bentost desapareguda però, la repressió de la primera dictadura —repressió que persisteix encara en la segona, malgrat i que els esperits fàcils els sembli el contrari— s'ha experimentat un redreçament catalanesc digne de tots els elogis i que pot bastir-s'hi els millors optimismes, i consti que no parlem pas per els joves que porten les quatre barres roges per cinturó ni per les dones que les porten per lliga-cama, si no per aquells que sense necessitat de fer-ne cap exhibició, sovint baixant per la nostra emblemata, saben portar-la dignament dintre

el cor que és allà on deu portar-la tot català.

Aquests mateixos joves que ostenten amb cert grau de satisfacció la bandera catalana, ens mereixen la mateixa consideració de llàstima que tots aquells que encara avui tenen del problema català una visió dretista.

Catalunya avui és un cas previ.

No és, com algú li convé fer entendre, un problema de dretes ni esquerres ni de centres: és un problema de tots, és un poble que sent i és major d'edat, i treballa per l'obtenció de la llibertat com hi treballaren en el seu dia Irlanda, Txecoslovàquia...

La visió equivocada que molts catalans tenen del propi problema, encara que sigui dolorós confessar-ho, pot dificultar de moment la ràpida propagació del sentiment nacionalista que convindria, i que ja comença a trobar ressò, àdhuc en les masses obreres, allunyades fins avui espiritualment del problema del seu propi poble, per què per elles, Catalunya no era altra cosa que els jocs dels senyors de la Lliga.

Nosaltres, i amb nosaltres tots els que vulguin una Catalunya lliure, però ben lliure, sense cap concessió que ens obligui a cap agraïment que potser no podríem sentir, confiem que dintre un temps relativament curt, el poble sabrà apreciar per sí sol l'intensitat del seu problema i que allavors en el pit de tot català, sense distinció de classes ni d'idees, hi bategaran les mateixes ànsies de llibertat.

D. COLOMER I OLIVERES

La **DIGESTONA** Chorro, cura, calma i no perjudica. Preu 3 ptes.